

فرداد

روزنامه دانشجویی

FARDAD STUDENT NEWSPAPER

دوشنبه ۱۵ اردیبهشت ماه ۹۹ | ۱۰ اردیبهشت | May 3 | سال اول | شماره چهارم

مسئولیت پذیری

راهی برای دوری از انجماد

پاسخگو بودن یا نبودن

مسئله این است!

نگاهی مختصر بر ۶ سال معاونت دکتر گندمکار ص ۲

سه‌همی از زندگی

بزرگی مواجه می شوید چرا که با دوری از کنش ها و واکنش های مختارانه، پس از مدتی با وضعیتی به نام عدم توان تصمیم گیری روبرو شده به جای حرکت به سوی تصمیم گرفتن، از عواقبش هراسان شده و آن را به دیگری می سپارید. حالت پیش آمده فضا را برای رشد فرامانروایانی محیا می کند که هدفی جز سوء استفاده از شرایط بوجود آمده برای انسان های بی تفاوت نداشته و عنان بشر را برای تحقق اهداف شوم خود به دست می گیرد. مسائلی که مطرح شد، نتیجه ای فرضی از بی تفاوتی و سعی بر مواجه نشدن با عاقبت تصمیمات و کنش هاست؛ نتیجه ای تلخ و ممکن که شاید در نظر نخست دور از ذهن انگاشته شود ولی در مقیاس کوچک و در جوامع مختلف قابل مشاهده است. حتی تاریخ هم بر این امر گواهی می دهد و تلنگری برای انسان است تا دیگر به تجربیات پیشینیان پلی نزده و آن ها را تکرار نکند چرا که وقتی در تاریخ می نگریم، این انجماد فکری و سپردن حتی کوچک ترین تصمیمات به زمامداران و اتخاذ موقعیتی دون شان بشری، تماما نتایجی تلخ را در بر داشته و با به کار آمدن حکومت هایی ظالم، سرنوشتی تاریک و دهشتناک را برای جامعه رقم زده و یقیناً آن ها را از مفاهیمی چون آزادی، استقلال، دموکراسی و... دور ساخته است. حال تصمیم با شماست و این اولین گام برای دوری از انجماد فکری است؛ تصمیمی سخت اما سرنوشت ساز، تصمیمی با عواقب دشوار و مسئولیت های سنگین، تصمیمی که مهمتر از هر وجه دیگر زندگی شماست زیرا به تمام آن وجوه معنا و هدف می بخشد و اساساً آن وجوه را زنده نگه می دارد. در کوچه و پس کوچه های تاریخ صدای التماس مردان و زنانی را می شنویم که عاجزانه از انسان امروزی خواستار پذیرش مسئولیتشان هستند تا بار دیگر بشریت در دام ظلمت حکومت های نابخرد و بهره ور دیده نشود و سرآغاز عصری باشد که فرمانبرداران و فرمانروایان با خرد و روحیه ای مسئولیت پذیر به وظایف خود عمل کرده و جامعه ای با نشاط و نه منحط شکل گرفته و عاقبت هر کاری اگرچه دشوار باشد اما پذیرفته شود؛ باشد که مدینه ای نزدیک به فاصله را تجربه کنیم.

خارج از دید

مسئولیت پذیری، راهی برای دوری از انجماد

علی رضایی

۹۶ فقه و حقوق

وقتی در شماره پیشین من باب «بی تفاوت نبودن» صحبت شد، سوال هایی نیز درباره ی «عاقبت کار» مطرح گشت که نکات جالبی را در پی داشت. پذیرفتن مسئولیت کاری که شما انجام می دهید، در نگاه اول پدیده ای پسندیده و قابل اجراء است اما زمانی که با آن روبرو می شوید، با ابعاد تاریک و شکننده ی پذیرش مسئولیت مواجه گشته و با تمام توان سعی در اجتناب از آن دارید. این پدیده شاید متوهمانه به نظر بیاید اما واقعیتی است تلخ از واکنش انسان در مقابل عملی که خودش صورت داده. همه بر آن اتفاق نظر داریم که ذات بشر در عصر حاضر به دنبال امر دشوار نیست و سهولت را بسیار زیباتر می پندارد. حال با این رویه ی بشری به نتیجه ای بحرانی می رسیم؛ آنکه در این وضعیت، انسان روز به روز فاصله ی خود را با کنش و حتی واکنش در وجوه مختلف زندگی اش بسیار طولانی کرده و در جایی که باید مسئولیت عملش را بپذیرد، فرار را بر قرار مرجع دانسته و سوار بر مرکب سهولت به پیش می راند. در نتیجه قدم به قدم نزدیک به نقطه ای می شویم که انسان گویی در حالت انجماد قرار گرفته و اساساً میل به هیچ کنشی نداشته تا وجه پاسخگویی و پذیرش اشتباهات و اصطلاحاً توان دادن را از خود دور ساخته و حصار امن و به دور از تنش را برای خود و زندگی اش فراهم کرده تا در آرامشی کاذب به سر ببرد. این طرز تفکر حتی از مرزهای محافظه کاری هم عبور می کند و وارد دنیایی بدون مرز گشته و در خلا اهمیت به سر می برد؛ تا جایی که در تمام مسائل حیاتی، توان کنش خود را از دست داده و تبدیل به انسانی فرمانبردار و حلقه به گوش می شود. این حالت نقطه آغازی است برای انتقال از یک جهان بدون مرز به جهان بدون مرز دیگر؛ در این جا شما با اشتباه

سخن سردبیر

به نام خدای حسابرسان

وقتی در ماه آبان درخواست مجوز برای نشریه را دادیم، هر چند باید طی زمان دو هفته مجوز صادر می شد اما در نهایت اواخر بهمن موفق به اخذ مجوز شدیم. مجوز نشریه ی فرداد به صورت درون دانشگاهی است؛ چه برای کلیه اشخاص دانشگاهی چه دانشجوی، چه استاد و چه کارمند مجاز می باشد. با این حال، دانشگاه چندین مرتبه ما را از پخش نشریه بین اساتید یا کارمندان برحذر داشته و در این ایام کرونا که امکان چاپ و پخش فیزیکی نشریه وجود ندارد، نه تنها کمکی در پخش مجازی آن نمی کند بلکه بعضاً سعی در ایجاد اخلال نیز دارد؛ هر چند این مسئله در دانشگاه قم اتفاق جدیدی نیست! در هر حال تیم نشریه ی فرداد از هر طریقی سعی می کند تا شبکه پخش مجازی خود را حفظ کند و با زحمت بسیار به دست تمامی اقشار دانشگاه برساند و تنها درخواستی که از شما خواننده گرامی دارد، کمک در پخش مجازی این نشریه در محدوده ی دوستان و آشنایان در دانشگاه می باشد. و اما سخن آخر! شماره ی بعدی فرداد، حول محور معاونت فرهنگی دانشگاه خواهد بود؛ از تمامی دوستانی که در این باب سخنی برای نوشتن دارند، دعوت به عمل می آید تا در تحریریه ی فرداد قلم بزنند؛ چه دانشجوی، چه استاد.

پیام تسلیت

تیم نشریه فرداد با اندوهی فراوان، درگذشت آقای محمدعلی اصلانی کارمند زحمتکش روابط عمومی را به خانواده ایشان و کل مجموعه دانشگاه قم تسلیت عرض میکند و از خواننده محترم تقاضا دارد تا فاتحه ای نثار روح آن مرحوم نماید.

پاسخگو بودن یا نبودن مسئله این است

علیرضا حاج امینی

مدیریت ۹۶

حدود دو هفته پیش اتفاق بزرگی در دانشگاه قم رخ داد که برای افراد آگاه به شرایط، خیلی غیر منتظره بود. از همین رو در این متن قرار است راجع به حواشی و چرایی آن اتفاق صحبت کنیم. بگذارید ابتدا با آقای گندمکار شروع کنیم؛ ایشان حدوداً از سال ۱۳۸۰ در دانشگاه قم در حال خدمت بودند. ابتدا بعنوان مدیر آموزشی، معاون آموزش، قائم مقام و از اواخر سال ۱۳۹۲ بعنوان معاونت مالی به کار خود ادامه دادند تا دو هفته پیش که در سمت خود ابقاء نشدند و آقای محمد علینژاد مسئولیت ایشان را در معاونت مالی به عهده گرفتند.

اما در تمام این ۲۰ سال، اوج حاشیه ها در شش سال سمت معاونت مالی رخ داده است که شاید دلایل گوناگونی داشته باشد و بناست به چند مورد از آن ها اشاره کنیم.

در روزگاری که در اکثریت سازمان های اداری و خصوصی، سیستم مالی بصورت تنخواه گردان اداره می شود، متاسفانه شاهد آن هستیم که در دانشگاه قم در این زمینه از موسسات دولتی و غیردولتی بسیاری عقب هستیم. درحالی که تنخواه تخصیص داده شده به واحد ها، کفاف کمترین هزینه های جاری سال آن واحد را هم نمی دهد، مسئول هر واحد برای هر هزینه ای خارج از تنخواه باید درخواست خود را برای معاونت مالی بفرستد و امیدوار باشد میان ده ها درخواست دیگری که از واحد های دیگر برای آن معاونت می رود، درخواستش در زمان مد نظرش تایید شود که متاسفانه خیلی از اوقات این اتفاق نمی افتد؛ برای مثال می بینید تنخواه یک سال دانشکده الهیات چیزی حدود ۳، ۴ میلیون تومان بیشتر نیست (در حالی که بودجه جاری در نظر گرفته شده برای آن چند ده برابر می باشد) و ریاست این دانشکده برای هزینه های خارج از این مقدار باید درخواست خود را برای معاونت مالی (آقای گندمکار) بفرستد و امیدوار باشد تا تایید شود.

اصلاً معنای مدیریت یعنی داشتن آزادی عمل و مدیریت کردن آن آزادی است، با گرفتن این آزادی عمل در واقع شما مدیریت را از آن شخص گرفته اید و نه تنها باعث میشود مدیرهای شایسته ی مجموعه بی انگیزه شوند، بلکه استعدادهای مدیریتی را از بین می برد. اما در چنین سیستمی قطعاً مسئولیت معاونت مالی چند برابر حالت عادی می باشد و مسئولیت تمام مصارف مالی را بر عهده شخص معاونت مالی می گذارد، چرا که برای هر هزینه ای بصورت مستقیم، تاییدیه معاونت مالی نیاز است؛ از همین رو راجع به هزینه های سال های گذشته سوال هایی وجود دارد که مستقیم به معاونت مالی و شخص دکتر گندمکار برمی گردد. در لایحه بودجه هر سال در باب دانشگاه قم چند ردیف خاص وجود دارد که به شدت سوال برانگیز است. داده های جدول زیر کاملاً منطبق بر لایحه بودجه هر سال است:

همانطور که می بینید در سال ۹۸ دیگر در لایحه بودجه، بودجه بصورت جزئی مشخص نشده که متاسفانه پسرقتی در مسئله ی شفافیت است؛ هرچند از بی تدبیرترین دولت که تمامی امید ها را از بین میبرد چنین امری بعید نیست.

در باب خدمات خوابگاهی باید به نکته ی دیگری نیز توجه داشت؛ اول از همه هر سال مبلغی حدود ۶۰۰ تا ۷۰۰ میلیون تومان نیز از اجاره خوابگاه برای مصارف خوابگاهی می آید، همچنین در طرح هایی همچون ایجاد سرای خوابگاهی، بخش عظیمی از هزینه هایش بصورت جداگانه تامین می شود. این قضیه برای تأمین برخی از امور ورزشی همچون سالن خواهران نیز صدق می کند.

در مورد تهیه ی غذا، در مصاحبه ای که با دکتر دهناد انجام شد، مبلغ هرونده غذا را ۲۱۲۰ تومان مطرح کردند که احتمالاً برای سال ۹۷ کمتر هم بوده است اما اگر این مبلغ را برای سال ۹۷ در نظر بگیرید، یعنی دانشگاه باید در هفته بیشتر از ۸۱ هزار غذا بدهد که این آمار در سال گذشته ۲۲۵۰۰ بوده است!!!

امثال این موارد در بخش اینترنت، پژوهش، آموزش و... بسیار است که به همین چند مورد بسنده می کنیم.

حال، شما خواننده باید قضاوت کنید که آیا واقعاً این مبالغ به درستی خرج شده اند یا خیر؟! در این بین چقدر از بیت المال به طور سلیقه ای مصرف شده و یا چقدر از آن در ولخرجی های معاونت مالی هدر رفته است؟!

نویسنده هرگز قصد تهمت به معاونت مالی در شش سال گذشته را ندارد، این ها فقط یک سری سوال و مطالبه است. آقای گندمکار بعنوان کسی که شش سال این مسئولیت را بر عهده داشته است، حداقل کاری که باید کند پاسخ به این سوال ها می باشد؛ اگر برای تمامی این ها توجیهات منطقی وجود داشته باشد، تیم نشریه ی فرداد نیز همچون دیگران از ایشان نهایت قدردانی را می کند اما اگر در این حین معلوم شود حتی بخش کوچکی از بیت المال هدر رفته است، تیم نشریه ی فرداد در حد خود تمام توانش را برای پیگیری و اجرای عدالت خواهد گذاشت.

زمانی که یک وزیر هزینه های زیادی را برای کشور به وجود می آورد و در نهایت به راحتی استعفا می دهد، رئیس جمهور بی تدبیر و از بین برنده ی امیدمان نه تنها او را بازخواست نمی کند، بلکه قدردانی نیز می کند و اصولاً ریشه ی مسئولیت پذیری را در کشور خشک می کند؛ اما دانشجویان دانشگاه قم از ریاست دانشگاه خود که یک شخص مجتهد و عضو خبرگان رهبری است (چنین شخصی که انقلابی گری اش حد و مرز نباید داشته باشد!) توقع دیگری دارند و کمترین توقعشان، دریافت پاسخ این سوالات از آقای گندمکار می باشد؛ قبل از آنکه دیر شود!

در نهایت برای معاونت مالی جدید، آقای محمدعلینژاد آرزوی موفقیت کرده و همچنین امیدواریم با ایجاد یک فضای شفاف در دانشگاه، فضایی را بوجود بیاورند تا دیگر هیچوقت چنین شبهات و سوالاتی که برای شش سال گذشته وجود داشته است، بوجود نیاید. در ضمن، یک یادآوری به روابط عمومی دانشگاه داشته باشیم که اگر خدایی نکرده قصد بروز رسانی سایت دانشگاه را داشتند، معاون مالی را هم تغییر دهند.

خدمات خوابگاهی	خدمات ورزشی	مشاوره درمانی بهداشتی	تهیه غذا	کمک به رفت و آمد دانشجویان	خدمات فرهنگی
سال ۹۵	2065.6	864.6	5955.1	493.7	528
سال ۹۶	676.9	1650	3120.4	473.9	933.5
سال ۹۷	676.9	1650	6230	500	489.5
سال ۹۸	کلیه امور رفاهی 8617.1	کلیه امور فرهنگی ورزشی 508.7			

کلیه اعداد به میلیون تومان می باشد

گزیده اخبار

روز پایان مجلس دهم ۳۱ اردیبهشت تعیین گشت

باتوجه به تقسیم بندی شهر ها قم در شرایط قرمز کرونایی است

با تصویب مجلس در سه سال آینده واحد پول ایران به تومان تبدیل میشود

مرزبانی ناجا خبر شکنجه مهاجران افغانستانی را تکذیب کرد

در ۱۳۲ شهرستانی که شرایط سفید دارند از امروز مساجد باز میشوند

سخنگوی دولت: از سوی نهادهای رسمی همچون حوزه علمیه فشاری برای بازگشایی اماکن مذهبی بر دولت نیست

تخته سیاه

محدثه طاهری مهر

زل زده ام به ویتترین مغازه ی عطر فروشی سر چهارراه و همینطور به مارک عطر های مختلف نگاه میکنم.

هیچ وقت عطر گران قیمت نخریده بودم.

راستش اصلاً عادت نداشتم از عطر یا اودکلن استفاده کنم.

بابا می گفت: هر کسی باید عطر مخصوص خودش را داشته باشد.

باید وقتی بوی عطری را استشمام می کنی بگویی فلانی آمد.

باید عطر خاص خودت باشد.

مال خودت!

می گفت هر کسی در زندگی سهمی دارد.

همه چیز که برای یک نفر نمی شود باشد.

درست مثل عطر خاص خودش!

و من حالا که فکر میکنم می بینم هیچ عطری مخصوص خودم نداشتم!

و هیچ وقت هم کسی نگفت: فلانی آمد!

حتماً سهم من هم از زندگی انتظار بوده است

که همیشه منتظر باشم بوی عطر کسی از پیچ کوچه های دلتنگی ام

استشمام کنم و بگویم: فلانی آمد!

توییت گردی

احمد امیرآبادی فراهانی @ahmadami... ۲۰
عدم واگذاری سهام عدالت به بخشی از افراد جامعه که مشاغل آزاد داشتند عدالت این سهام را زیر سوال برده است.

از دکتر دژپسند پرسیدم پاسخ دادند دولت در این خصوص برنامه ای ندارد!!!

به امید خدا و با کمک همکاران در مجلس آینده این بی عدالتی را با طرح جامعی برطرف می کنیم.

#سهام_عدالت

#شفافیت

۵۰ ۹۱ ۶۵۲

عباسعلی کدخدایی @Kadkhodaei... ۱۲۰
عدم تایید صلاحیت نمایندگانی از همه گرایش های سیاسی در مجلس دهم نشان داد که شورای نگهبان با هیچ کس عقد اخوت نبسته و در اعمال قانون فارغ از نظرات سیاسی آنها اقدام می نماید.

۱۷۱ ۹۲ ۱۲۲۰

مدیرمسئول و سردبیر: علیرضا حاج امینی

ویراستار: علی رضائی

طراحی: علی عسکری

هیئت تحریریه: محدثه طاهری مهر، علی رضائی،

علیرضا حاج امینی

📍 زیر آسمان خدا جایی در مناطق قرمز کرونایی و دور از «دانشگاه قم»

✉ email: rezaiiali77@gmail.com

telegram: @fardaddaily_admin

📞 09362569963

📧 eita: @fardaddaily

📷 instagram: @fardaddaily

telegram: @fardaddaily